

ЖАДАН

★
КАПІТАЛ

Харків
«Фоліо»
2013

Суддя — западліст:
він не любить «Металіст».

15.02.04 (неділя)

Коли мені було 14 і в мене були свої види на життя, я вперше накачався алкоголем. Під саму зав'язку. Було дуже тепло і наді мною пливли сині небеса, а я лежав і помирав на смугастому матрасі й навіть похмелитися не міг, тому що мені було лише 14 і похмелятися я ще просто не навчився. За останні 15 років у мене було більш ніж достатньо підстав, аби не любити це життя, життя відпочатку, щойно я почав його сприймати, виявилося штукою підлою і невдячною, воно відразу ж взяло за звичку обертатись такими лажовими ситуаціями, згадувати про які не хочеться, але які запам'ятовуються надовго. Хоча зі свого боку я особливих претензій ніколи не висловлював, очевидно, у мене все гаразд у моїх стосунках із життям, навіть попри його клінічну мудакуватість. Мене, за великим рахунком, коли не траплялось чергових демаршів ззовні, все влаштовувало — мене влаштовували обставини, в яких я жив, влаштовували люди, з якими я спілкувався, з якими я час від часу бачився і з якими мені доводилось мати справу. Вони мені, за великим рахунком, не заважали, сподіваюсь — я їм також. Що ще? Мене влаштовувала та кількість бабок, яка в мене була, себто влаштовувала не

кількість як така, бабок в мене, насправді, майже ніколи не було, влаштовував сам принцип обертання їх навколо мене — я з дитинства помітив, що банкноти з'являються саме тоді, коли тобі потрібно, і приблизно в тій кількості, без якої ти не обійдешся, зазвичай це спрацьовувало, точно спрацьовувало, очевидно, якщо ти не до кінця втратив совість і зберігаєш бодай крихти якоїсь пристойності, в сенсі там чистиш зуби, або не їси свинину, якщо ти мусульманин, то до тебе із нез'ясованою тобою регулярністю з'являється янгол із чорними бухгалтерськими нарукавниками й лупою на крилах і поновлює твій поточний рахунок певною сумою в грошовому еквіваленті, так, аби ти, з одного боку, зовсім ноги не протягнув, а з другого — не надто вийобувався і не перепаскудив своєї реінкарнації купівлею танкерів із нафтою чи цистерн зі спиртом. Мене це влаштовувало, в цьому я янголів розумів і підтримував. Мене влаштовувала країна, в якій я жив, влаштовувала та кількість гівна, котрим вона була заповнена і котре в найбільш критичні відтинки мого в цій країні проживання сягало колін і вище. Я розумів, що цілком міг народитись в іншій країні, куди гіршій, наприклад з більш суворим кліматом чи авторитарною формою правління, де біля влади стояли б не просто ублюдки, як в моїй країні, а які-небудь поморочені ублюдки, які передавали би владу в спадок своїм дітям разом із зовнішнім боргом та внутрішнім мракобіссям. Так що я вважав, що доволі добре ще втрапив, тому не надто переймався цими речами. За великим рахунком мене влаштовувало все, мене влаштовувала телевізійна картинка, котру я бачив за вікнами помешкань, в яких я жив, тому я намагався просто не

надто швидко перемикає канали, оскільки встиг помітити, що будь-які вияви уваги з боку змонтованої навколо мене реальності обов'язково закінчуються наперед прогнозованими гадостями чи просто дрібним житейським западлізмом. Реальність прикольна сама по собі, проте цілковито лажова при підрахунку післяматчової статистики, коли ти аналізуєш свої та її показники і бачиш, що порушень з її боку було в кілька разів більше, а вилучення траплялись лише в твоїй команді. Якщо мене щось і пригнічувало по-справжньому, то саме ці постійні та наполегливі намагання цієї телекартинки вступити зі мною в протиприродні статеві зносини, себто, просто кажучи — відтрахати мене, скориставшись моїми ж таки суспільними правами та християнськими обов'язками. Я весело прожив ці свої 15 років дорослого життя, не беручи участі в побудові громадянського суспільства, не приходячи на виборчі дільниці й успішно уникаючи контактів із антинародним режимом, якщо ви розумієте, що саме я маю на увазі; мене не цікавила політика, не цікавила економіка, не цікавила культура, навіть прогноз погоди мене не цікавив, хоч це була чи не єдина в цій країні річ, яка викликала довіру, але мене вона все одно не цікавила.

Зараз мені 30. Що змінилось за останні 15 років? Майже нічого. Навіть зовнішність цього ... президента не надто змінилась, у всякому разі його портрети як ретушувались тоді, так і тепер ретушуються, навіть я це помітив. Змінилась музика в радіо, але я його, за великим рахунком, і не слухаю. Змінився одяг, але 80-ті, наскільки я розумію, і далі в моді. Не змінилась телекартинка, вона така ж липка та ядуча, як розлитий на паркеті лимонад.

Не змінився клімат, зими все такі ж довгі, а весни — довгоочікувані. Змінились друзі, себто одні назавжди зникли, а інші натомість з'явилися. Змінилась пам'ять — вона стала довшою, але не стала кращою. Сподіваюсь її вистачить ще років так на 60 тривалого побутового похуїзму й незламної душевної рівноваги. Чого я собі й бажаю. Амінь.

17.06.93 (четвер)

ВСТУП № 1

16.50

17 червня, близько п'ятої дня, Собака Павлов намагається спуститись в підземку. Він підходить до вертушки, йде просто на жінку в уніформі й дістає з кишені ветеранське посвідчення. Жінка в уніформі дивиться в посвідчення і читає «Павлова Віра Наумівна». «Ну?», — питається.

- Бабуся, — говорить Собака Павлов.
- Де бабуся?
- Це, — показує Собака посвідчення. — Моя бабуся.
- Ну й що?
- Вона — ветеран.
- Ну, а ти що хочеш?
- Вона в танку горіла.

Жінка ще раз дивиться в посвідчення. Хто її знає, думає вона, може, й горіла, по фото не скажеш.

- Ну, добре — каже вона. — А від мене що треба?

- Пропустить, — говорить Собака.
- А ти що — теж у танку горів?
- Ну, почекайте, — починає торгуватись Собака, — може я їй поїсти несу.
- Що поїсти?
- Ну, поїсти, — Собака згадує, що насправді їсть його бабуся, коли їй дають. — Молочні продукти, розумієте? Сир.
- Сам ти сир, — незлобиво каже тітка в уніформі.

Собака розуміє, як все це виглядає збоку. Що ось він б'ється головою об велетенський безкінечний мур, яким від нього відгородилось життя, б'ється без жодної надії на успіх, і всі життєві принади, в тому числі й проїзд в метрополітені, йому зараз просто не світять, ось як це виглядає. Він збирає всю свою волю в кулак і говорить щось на зразок того, що, мовляв, послухайте, жінко, він, звісно, говорить не так, але зміст приблизно такий. Так от, послухайте мене уважно, — каже він, — добре? Тільки не нервуйте. Ось що я вам скажу, жінко. Ви, звичайно, можете зневажати мене, я бачу, що ви зневажаєте мене, ви ж мене зневажаєте, так? Послухайте, послухайте, я хочу ще сказати, послухайте. Але навіть попри це, розумієте, як би це сказати — ну, ви там, я не знаю що, ви по-різному можете до цього ставитись, згоден, для вас це може нічого не означати, але погодьтесь — моя бабуся не може здохнути з голоду лише через те, що мене — її законного онука, перепрощую, ось так просто не пропустила в метро якась падла тилова. Погодьтесь? (ну, в цьому місці вони просто пообкладали одне одного, але хай буде так) — він сконцентровується і раптом пірнає жінці попід руки, змахуючи в повітрі ветеранським посвідченням, і зникає в прохолодному кишечнику підземки.

ЗМІСТ

ДЕПЕШ МОД 3

Весела безпритульність? *Павло Загребельний*..... 226

ANARCHY IN THE UKR 231

ГІМН ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

Власник найкращого клубу для геїв 401

Балада про Біла і Моніку..... 442

Сорок вагонів узбецьких наркотиків 452

Особливості контрабанди внутрішніх органів 492

Хай священик договорить, все найсмійніше
там у кінці 502

«Металіст» лише для білих 532

ЦИТАТНИК (1995)

Варшава 542

Генерал Юда 543

«Двадцятого квітня йшов дощ...» 544

«Будда сидів на високій могилі...» 545

«Не було вже нікого, хто любив тебе...» 546

«Тобі гадають на руці...» 547

Атеїзм..... 548

«Це просто день, що врубується в простір...» 553

«Диск вечірнього сонця блазнювато навис...» 554

«Були дощі...» 555

«Замки попсовано, і пси голодні...».....	556
«Якось-таки ти виріс в цій шпарці поміж держав...».....	557
«Все, як завжди, має виправдання...».....	558
Самогубці.....	559
«З-під важко йдучих циклонних злив...».....	564
«Прийти в степи...».....	565
«Після того...».....	566
«Є певні речі, що завжди в ціні...».....	567
Казанова.....	568
НЕП.....	572
Цитатник.....	577

ВІРШІ, ЩО НЕ ВВІЙШЛИ ДО «ЦИТАТНИКА»

«За хвилину до того, як випаде дощ...».....	582
«Тарас Григорович Шевченко...».....	583
каменефілія.....	584

ПЕПСІ (1998)

Святий Георгій.....	586
Пам'яті В.К.....	588
Donbass Independent.....	589
«Червень дозрівав, немов зерно...».....	591
Пластунка N.....	592
Пенсильванські читання.....	594
Динамо Харків.....	597
bodywork.....	598
Богдан-Ігор.....	599
Танго салтівської трупарні.....	601
«Волога і різка, мов контури дерев...».....	602
«Бачиш за склом весняне розмаїття...».....	603
Тереза.....	604
«Пепсі...».....	608

БАЛАДИ ПРО ВІЙНУ І ВІДБУДОВУ (2001)

<i>1. сауз раша</i>	
іммігрант зонг.....	610
«вона ще не виросла і не втратила голову...».....	611
«березень у циганських районах...».....	612
музика для товстих.....	613

авіахем	615
ню-йорк — факін сіті	616
готель харків.....	617
петеу.....	619
«якщо ти надумаєш їхати з цього міста...»	621

2. псалми для автокефальної богородиці

Пацифік.....	623
«Сонце серпневих базарів і мух...».....	625
«Дим по деревах, вода...»	626
«Пітьма...».....	627
«З відлигою швидко пітніє скло...»	628
«Музика, очерет...»	629
Святий Іоан Клімакс.....	630
«Теплий кисень...»	631
Вулиця Ганни.....	632
«Навіть якби ти покинула ті місця...».....	633
«Вирощено і нищівно...»	634

3. поеми

intro	635
іслам.....	636
кантрі енд вестерн	645
bonus	651

4. плюс п'ять

Цитатник.....	652
Поруйнування Єрусалиму (лицарська поезія)	656
Переваги окупаційного режиму	659
Станси для німецько-фашистських загарбників	661
українські авіалінії.....	664

5. Скромна привабливість буржуазії .....

667

ВІРШІ, ЩО НЕ ВВІЙШЛИ ДО «БАЛАД ПРО ВІЙНУ І ВІДБУДОВУ»

«слухай але мовчи...»	674
південно-західна (дорожня).....	675
ска київ.....	676
Сталь і ніжність	678

МЕРІ КРІСТМАС, ДЖІЗУС КРАЙСТ! (2001)

<i>Мері Крістмас, Джізус Крайст! (Veseloho Rizdva, Isuse!)</i>	
Вертеп (Vertep).....	682

У.Р.С.Р. (2004)

«Біля казарми...»	698
Контрабанда.....	700
«...щоби не розбудити її...»	702
Колаборанти.....	704
«...і згадувати, як почалась зима в вашому місті...».....	706
«Важким кам'яним вугіллям в корінні лісів...».....	708
Господь симпатизує аутсайдерам	710
Паприка.....	712
Словники на службі церкві	714
Соціалізм	716
Океани	718
Оптовики.....	720
Пушери.....	722
Клерки	724
Збирачі конопель.....	726
Мормони	728
Гамбурзькі курви	730
Вуду в домашніх умовах.....	731
Мій Баден-Баден	734
Моя безумна бісексуальна подружка.....	740
Станси для Сергія. <i>Юрій Андрухович</i>	746

БОНУС.....	751
------------	-----